

Svar

Full kontroll

Det var sent en kväll, precis som vanligt. Kanske hade en dumdristig motståndare till partiet blivit blodigt dödad. Kanske det föddes en ny ledare för mänskligheten som enar oss alla och förändrar världen. Just i denna stund. Eller inte.

Men denna kväll var inte som de andra. Om robotar hade haft känslor så hade X009 definitivt känt på sig att något skulle hända ikväll. Men nu hade inte den uppgraderats så till den grad att den kände avancerade känslor, men halvmedveten var den. Den var en taxichaufför för ROAT (akronym för Robot - Och - Android - Tjänster), som var ett av många statliga företag som absolut inte fick kritiseras. X009 sparade ihop pengar till sina rättigheter som robotandroid, och saknade endast 245 €, ungefär så mycket som den tjänar på en taxiresa genom denna storstad. Den fördrev tiden genom att läsa gamla papperstidningar, som hade kunnat få den isärskruvad till minsta mutter och sedan smält bara för att bli återbyggd som ett fiasko med fulla känslor som fick slavarbeta tills den rostade och föll ihop, varpå den blir martyr för resten av folket som propaganda emot den demokratiska övriga världen. I bästa fall. Men eftersom den inte kan lagra minnen under arbetstid för att säkerställa full säkerhet för de som åker, behöver den bara 1 tidning utan att bli uttråkad. Om den hade kunnat bli det vill säga.

Den hade en trevlig liten taxi med ljust bruna säten som doftade av rosmarin och kändes som dunkuddar, fempunktsbälten, heliumsäckar vid varje säte, gamla, rustika billampor med gammal, nästan uråldrig LED - teknik, helt soldriven, en liten bandspelare vid förarsätet och hyfsat ny svävt teknik (6,5 dm över marknivå). X009 saknade inte mycket pengar för att kunna uppgradera sig själv till fulla känslor. Nu hade den ett fåtal, därav en av dem "vill ha". Därför ville den ha fulla känslor. Taxin själv var lätt grön med svarta och vita dekal, efter partiets logga. På insidan var de sköna sätena, armstöd som gick att stänga av, nackstöd av det finaste silke, en liten hologramprojektor, skohylla (egentligen bara en liten hylla att lägga chipet som holograferar fram skorna) och en vätemotor som kunde gå 500 km/h.

I Europa, vilket faktiskt ligger på samma planet som du lever på förmodligen, bara ca 200 år framåt i tiden för er, är transport och förflyttning guldgruvor. Efter genomslaget 2150 i Europas demokratiska folkrepublik, som för övrigt är en diktatur som i er tid hade klassats 0.28 av 10 på demokratiskalan, som innebar att icke statligt ägande av bil och flygcykel numera skulle vara förbjudet, så då blev tåg, flyg, taxi och många andra industrier blommande. Det hade gått dåligt för dem åren innan i och med flygcykelns genombrott, så staten köpte alla större företag inom dessa sektioner och förbjöd sedan andra färdmedel. Men folk försöker ju självfallet bryta det och här och var ser man flygcyklar som inte är registrerade och uthyrda från staten. Men de ser man väldigt sällan och strax efteråt hörs ofta en smäll. En hög. Om man inte jobbade på kontor, med transport eller på själva staten, så var man fabriksarbetare eller kriminell. Det ville man absolut inte. Det resulterade i 100% av gångerna i död eller inlåsning i statens tortyrfängelser. Inte för att någon har undersökt, det är inte nödvändigt.

Just när skiftet började närma sig sitt slut utan att den fått en enda kund så kom det en kostymklädd man med välkammat hår, cybernetiska uppgraderingar och en metallväska gående. Han verkade stressad, och ingen i den här världen har kostym förutom de rikaste. Han gick med raska steg mot taxin och knackade på rutan.

X009 blev lite smått störd, den hade nästan slut på batteri, men avskärmade rutan av energi och frågade med sin smått raspiga robotröst: ROAT X009 till er tjänst, hur kan jag hjälpa till? -Jag kräver att du kör mig till Rikeshgatan omedelbart. X009 har få känslor, och därför kände den inget. Men en människa eller fullmedveten android hade fått totalpanik. Det var regeringens lokal. De som förbipasserade för nära vid viktiga beslut eller till och med tog sig in på området utan permission sköts. -Det ska bli, jag behöver köra en FaceScan först bara. -Förhåll mig inte. Jag har inte mycket tid. Men X009 var redan klar. Det var Xiel Rersi, vice statssekreterare, som skulle ha ett möte för krigsbudgeten ikväll. -Xiel Rersi? -Det är jag.

-Taxameter eller fastpris? -Kör bara. Jag har ingen tid. -Okej.

X009 körde extra försiktigt. Rikesgatan var bara några kilometer härifrån, men det var en dyrbar last i baksätet. Eftersom X009 var en taxichaufför så var den programmerad att prata med kunderna, så den frågade: -Vad är det ni ska göra vid Rikesgatan, herr Rersi? -Det är klassificerade hemligheter.

-Jag har få känslor, och mitt kamera - och -mikrofonminne raderas efter 48 timmar.

-Då kan du väl få veta. Kriget tar mycket pengar, men vi har en ny idé. Jag ska vara rakt på sak så slipper du ställa jobbiga frågor. Vi förlorar. Fienden kommer nå till huvudstaden om mindre än 8 månader i den här takten. Men, genom att öka arbetstimmarna för fernaiterna och de övriga fabriksarbetarna med 25% så kommer vi få nya krigsandroider 45% snabbare och 10% mer vapen. Vi ska även inofficiellt skriva på ett kontrakt för att få fram ett nytt vapen som ska vara starkare än till och med W.K.A.

Fernaiterna var motståndare till partiet som hade blivit tagna i sitt motståndarbete. Om de överlevde polisens dödliga räder fick de arbeta många timmar om dagen. Praktiskt taget var de slavar. De arbetade redan extremt många timmar per dygn i smutsiga fabriker utan lön. Det gick inte en dag utan att minst fem dog. De sov tillsammans i stora salar utan madrasser. Blev man sjuk i fernaitfabriker så dog man. Det hände att de försökte göra uppror men vakterna tillät ingenting sådant. Att bli klassad som fernait var en dödsdom, kort och gott.

X009 lyssnade, tog in faktan och frågade -Hur många arbetstimmar blir det per dygn?

-14 och en halv ungefär. Lite mindre för barnen, 14 prick. Vi valde den sympatiska, fredliga vägen här.

X009 reflekterade. Den själv arbetade halva den tiden och när den fick en laddning i slutet av skiftet var den ofta på mindre än 20%. Sedan så visste den inte riktigt hur det fungerar för människor, men utgick från att det var sinnesjuka krav.

-Kommer vi att vinna kriget då, om de gör den uppoffringen?

-Vi kommer klara oss ett par årtionden till utan att de där demokratiska packen kommer alltför långt över gränsen. Och dessutom är de ett hot mot våran allas säkerhet. De förtjänar inte ens det de har.

-Och vapnet ni pratade om, vad är det? -World Killing Abomination är ju en superbomb som du vet, det var den som såg till att före detta Japan blev en krater och inte en ö. Det här vapnet skulle kunna avfyras i Berlin, ta sig igenom mellanösterns flygflottor, över havet, genom stormar, och över alla stridsskepp och flytande militärbaser för att landa sedan landa i Republiken Australien och fixa hela inlandet. Det hade kunnat ta hand om Demokratiska RymdFlottan:s (DRF) största månbas härifrån. Vi planerar att släppa dem i NSA (New States of America) i storstadsdelar som New York, Los Angeles, och Mexico City. Vi ska släppa dem i Kanada, Vancouver och toronto, Sydamerikas statsförbund, São paulo, Rio de Janeiro, Santiago och Havanna. Ryska Unionen, Moskva och St. Petersburg. Palestinska Staten, Jerusalem. Solens Folkliga Kina, Beijing, Nanjing, och andra stora städer. Vi ska även träffa diverse militärbaser runtom i världen. De uppskattade dödstalen ligger mellan en halv till en och en halv miljard människor. Operation Syndaflood.

X009 kände hur dess kretsar lossnade och sökte sig till andra uttag, bit för bit. Den visste inte det än, men den hade ett annat kretskort. Alla dess känslor satt inte i fabrikskretskortet. En fernait som dog för 10 år sedan, känd som Djabrin, Friheten i folkmun, en modern Zorro, ville inte att hans kamp skulle gå till spillo när han dog, så i sina sista minuter gömde han ett kretskort med känslor i en slumpmässigt vald robot. Ingen vet om det. Sedan blev roboten taxichaufför, och motståndsrörelsen föll under mystiska omständigheter för ungefär 10 år sedan.

-Kommer en vanlig invånare att vinna något?

-Värst vad du var frågvis. Du är väl inte en spion? -Nejdå herr Rersi. Bara nyfiken. -Det spelar ingen roll, för kriget kommer fortsätta.

Det blev tyst.

-Usch. Tiggare, sa Rersi efter en stunds tystnad när de körde förbi ett fattigområde. -Vad är det med dem? -De är smutsiga varelser. De borde tas om hand. -Som ett fattighem? -Nej. De borde skjutas och städas undan. De är en skamfläck. De suger ut våra resurser. -Även om de bara sitter på gatan? De får ju ingen statlig hjälp? -De hjälper inte heller staten. Alltså lägger de inte till plus, och det blir minus eftersom plus är standard.

Då, som på en universiell nivå av beställning, kom statens specialarbetspoliskår, Antiterrorsektionen. Den grundades och började sitt arbete redan medans Europa var demokratiskt, men blev alltmer korrupta och ondsinta. Det var de som såg till att militärkuppen inte blev stoppad. Nu var de här med skarpladdade automatvapen, gick ut ur skåpbilen, säkert 8 stycken, siktade på tjugotalet tiggare, varav ungefär hälften barn, och öppnade eld. Några få barn skonades, men fördes bort i skåpbilen. De kom aldrig undan hjärnspökerna, och många av barnen som blev bortförda sågs aldrig igen. De som sågs till igen blev i mindre än en promille av fallen adopterade av en rik överklassfamilj, och de andra blev stämplade som fernaiter efter en orimlig "rättegång", eller som frihetskämparna sa: felegång. Det var alltid jäv, korruption, statligt skydd för regeringsmän, inte en utbildad domare ens i vissa fall, och folk med mycket pengar kan köpa sig fria från även de mest grova brott. Tjänstemän i staten i synnerhet och affärsmän i allmänhet tjänade mer på sina olagliga affärer än de förlorade på att köpa sig fria.

-Robot, öppna fönstret. Det var Xiel som ville något. X009 undrade om poliserna skulle få något straff och vevade ner rutan.

-Poliser. Ordningens upprätthållare. De som hindrar Det femte riket från fullständig kollaps.

X009 drog upp frekvensen på örondelarna, så den matchade Xiels tal men inte barnens ångestskrik.

-Utmärkt arbete med samhällets fiender! Snabbt och effektivt!

Han började applådera. Poliserna inföll en efter en, och snart var det en rungande applåd. Under tiden grät en treåring i skåpbilen som förlorat sina syskon, sina mammor, sin pappa, sin älskade nalle, sin "boplats", och allt annat som han älskat. När applåden dog ut gjorde Xiel Rikets hälsning, genom att man höll upp handen i en knytnäve och höll upp pekfingret. -Ett Europa! Ett Europeiskt folk!

-ETT EUROPEISKT SÄTT! Skrek soldatpoliserna.

X009 blev.. obekväm? Den fick panik. Panik? Hur gör man? Hur hanterar man det? Tankarna rann över X009 som en kall, ångestfylld isdusch. Tänker, hur gör man det?? Den stelnade och försökte lugna ner sig, men i och med att den aldrig varit upphetsad visste den inte riktigt hur man gjorde, och det såg nog ganska roligt ut. Medans ångest och panik regerade höll Xiel sitt högtidliga tal för mördarna.

Xiel slet ut flera hundra tusen €, och skrek: -Partifirandet kommer tidigt i år! Poliserna hurrade och tömde sina magasin i luften. -Trevligt möte, alltid kul att se våra beskyddare göra skäl för sin lön, sa Xiel efter att de börjat åka igen.

Nu började X009 få nog. Den blev varm i bröstdelen. Inte sådär kärleksvarm, glädjevarm eller värmen man känner efter en kall dag och kommer hem och tar av sig sina blöta, kalla ytterkläder och sätter sig med varm choklad framför en brasa. Mer som ett eldklot som äter upp en inifrån och ut. Långsamt.

-Hur är det att vara med och styra landet? -Det är det enda tänkbara. Snart är jag fullständig ledare.På tonen hördes det att det inte var ett hot. Det var ett kyligt löfte.

Då hördes en ringsignal från Rersi. -Jag tar det, sa han. Från hans robotöga projicerade han ett hologram och trots att den bara såg ryggen så såg X009 att det var diktatorn Jaio Nodeala.

-Jaio. Vilken ära. Sa Xiel och bugade. -Det finns ingen tid för formaliteter. Mötet börjar om 53 minuter. Pressen börjar redan konspirera. Jag är inte på humör att döda eller tortera journalister idag. Skynda. -Självfallet, herre. Robot, skynda på! -Vi är där om 10 minuter.

-Jag kan inte missa det här mötet! Skrek han efter att samtalet var över. Min chans är nu! Om jag kommer försent blir jag avrättad eller värre - avsatt! Om jag kommer i tid så kommer det avdankade fossilet till huvudstatssekreterare avgå och jag tar hans plats!

Det blev återigen tyst.

Helt plötsligt så såg X009 en tiggare på vägen, och bilen tvärstannade. Xiel slog i huvudet lite lätt. Han tog några djupa andetag och klämde sönder pennan han hade i sin hand. -Du din.. ROSTHÖG TILL TAXICHAUFFÖR! DROIDERNA I SNABBMATSKEDJORNA ÄR MER KAPABLA ÄN DU! -Jag räddade ett liv. -Du försenade mig med säkert 20 sekunder och en rejäl skada! Nästa gång KÖR DU ÖVER VEM SOM ÄN STÅR. I. VÄGEN!

X009 tog ett hårdare grepp om ratten och stängde av hörseln. Den hade aldrig mött en så ondsint och oförståndig kund. Och den möter många kunder. Den började långsamt känna. Känna. Känna på det eldiga klot som väckts i bröstdelen av den onda mannens ord. I början var det enkla beröringar och snabba frånryck, det var nytt och gjorde.. ont? Allt eftersom klotet blev varmare och större så begav sig X009 djupare in, och när den kommit fram till mittpunkten av klotet så såg den något. Ingen vet vad.

X009 körde in bilen i en mörk gränd medans Xiel skrek, hotade och beklagade sig i baksätet av den "enorma smärtan". -Nu lyssnar du riktigt noga. Du ska gå in på mötet och aldrig komma ut igen om du inte ser till att avskaffa fernaitskapet. Man ska kunna säga vad man vill. Det ska tas åtgärder för klimatet och miljön. Man ska få älska vem man vill. Du ska jobba för direktdemokratiskt folkstyre.

-Hur fick du den här progressiva världsbilden? -Det här är normala mänskliga tankar. Sådana som du saknar. -Du kommer bli ihjälskruvad och få kretskortet sönderbränt och återuppyggt bara för att bränna det igen! Du kommer inte komma undan med det här. -Gör som jag säger eller så kommer du inte ut ifrån mötet. Du kommer inte ens komma in! -Vad ska du göra åt det?

Xiel drog en fickpistol ur sin kavaj och sköt en handfull skott rakt i X009:s "bröstkorg" och runt i bilen så att folk skulle uppmärksammas. Men taxisvävarna var utrustade att stå emot terrorattacker sedan 10 år tillbaka, där Xiel var drivande i frågan. Taxin hade även fönster så man kunde se ut men inte in. Även där hade det varit till stor del Xiel som bestämt. De var till och med ljudisolerade. Allt för att inte "terroristerna ska kunna skada samhället". Och X009 hade inga viktiga kretsar där plasman träffade, och såklart så är även förarna i taxin utrustade mot terrorister. Den tittade upp, med några genomborrade, flera tusen grader celsius varma hål i bröstarmeringen och flammande ögon.

-Min tur, köthög.

X009 tog ut sin fickkniv ur handleden som den var utrustad med, som Xiel hade sett till, och innan Xiel hade hunnit ladda om en enda patron levde inte vice statssekreteraren något mer. Ingen visste något eftersom taxin var helt ljudisolerad, man kunde inte se in, och den hade inga skador. Ganska kul när man tänker efter, hur en ond mans paranoia och beslut utifrån den resulterar i hans död. Det har man sett många gånger genom historien, Josef Stalin, den sovjetiska diktatorn under 1900 - talet, Mohammed Ben Abd ül-Mecid , den siste arabiska diktatorn under 2100 - talet, och till sist Xiel Rersi. Europas potentiella enväldshärskare under 2200 - talet. Eldklotet inuti X009 flammade starkare än någonsin av.. inte adrenalin, men en liknande substans som bildades av olika kroppsvätskor från Xiel och oljor i X009s bensintank. Blodet fläckade ner X009s annars fläckfria rock och ansikte. Den tog Xiels tändstickor, mixade ihop den högoktaniga bensinen med vanlig bensin och hällde ner i tanken. Sedan la den Xiels kropp i förarsätet, tändstickor lite överallt i motorn, och en sten på gaspedalen, varpå den försvann in i mörkret, ut i skogarna.

Det är vida omspekulerat vad som faktiskt hände den dagen. Vissa tror att Xiel försökte komma åt statssekreterarens eller kanske till och med diktatorns plats med våld och att X009 aldrig någonsin fanns. Vissa andra hävdar att X009 blev hackad, medans ännu andra menar att kretsen som stoppar robotar från uppror och några andra brann sönder av ett produktionsfel i antingen roboten eller taxin. Men den mest accepterade förklaringen är att X009 i själva verket bytte till Djabrins kretskort. Det är ett mysterium hur. Det enda som man vet är att taxin kraschade in i Rikesgatans största och enda hus. Ingen som arbetade som styrande eller högt uppsatt överlevde. Det betraktades som en nationell tragedi, men två veckor senare var alla platser tillsatta igen. Ny personal överallt. Men operation Syndafloed genomfördes aldrig. Planerna blev omkullkastade av terrordådet mot regeringen och sedan bortglömda och arkiverade. Bomberna slängdes i "Skräprepubliken", en stor hög med skräp i indiska oceanen som numera hade permanenta invånare (varav 99.2% klimatflyktingar som ingen ville ta emot). De small efter ungefär 6 år och dödstalen hamnade på cirka 50 miljoner människor och 2.500 robotar och syntetmänniskor. Miljöpåverkan blev enorm. Men det största mysteriet av de alla var: "Vart tog roboten vägen?". Ingen, ingen alls förstod hur en enstaka robot hade kunnat orsaka sådana katastrofer och rädda så många på samma gång. Även här går åsikterna isär. Vissa trodde att den gick sönder, men ingen hittade någon enda del, bortsett från den högra axelplattan, men den blev översedd eftersom den var nära en robotskrotare. Andra hävdar att det var Djabrins skenmanöver, att han aldrig dog utan levde i skuggorna och väntade på sitt tillfälle att överfalla taxin, men eftersom de är så välutrustade tror inte så många det. Faktan som alla kan komma överens om var att ingen såg X009 någonsin igen.

